

III

pudicie vltis canitur in mariā nouerint officiorū
tempa qd maius sit. quod cui aptū temporī est
a vt id solū sequatur quod honestū est. Sane
vbi duo honesta. id quod honestius est. prepo-
nendum putet. hñ lare benedicti. Si quis ergo
manifeste iusticias dei i censum ponat. Benedic-
dne virtutem ipius. opera manū eius suscipe
vt grām ppletice bñdictōnis īueniat Amen

Explícit liber prim⁹. De officijs beati Ambro-
si. Incipit secund⁹ eiusdem. Capi. pmū

Superiore libro. de officijs tēctauimus
que cōuenire honestatī arbitraremur
i qua vitā beatam positā esse nulli du-
bitauerūt. quā scriptuā appellat vitā
eternā. Tantus enim splendor honestatis est.
vt beatam vitā efficiat tranquillitas conscien-
tiae et securitas īnocentie. Et ideo sicut exortus
sol lune globum. et cetera stellarū abscondit lu-
mina. ita fulgor honestatis. vbi vero et īcorru-
pto vibrat decor. cetera que putātur bona secū-
dū voluptatem corporis. aut scđm seculū clara
et illustria obumbrat. Beata plane que non a
lienis estimatur iudicij. sed domesticis pāpi-
tur sensibus tanq̄ sui. Iudei. Neq; enim popu-
lares opinōnes pro mercede aliqua requirit

neq; pro supplicō pauet. Itaq; quo minus se q;
tir gloriam eo magis super eam imminet. Nam
qui gloriam requirunt h̄ijs ea merces presen-
tium vmbra futurorū est. que impedit vitam
eternam. Quod in euangelio scriptū est. Amē
dico vobis perceperunt mercedem suam. De
h̄ijs scilicet. qui velut tuba canentī vulgare li-
beralitatem suam quam faciunt circa paupes
gesciunt. Similiter et de ieumō. quod ostenta-
tionis causa faciunt. Hānt inquit mercedem su-
am. Honestatis igitur. est vel misericordiam fa-
cere vel ieumū deferre in abscondito. vt mer-
cedem videaris a solo deo tuo querere. non eti-
am ab homīnibus. Nam qui ab homīnibus que-
rit habet mercedem suam. Qui autem a deo ha-
bet vitam eternam quam prestare non potest
misi auctor eternitatis. Sicut illud est Amen di-
co tibi. Hodie in ecum eris in paradiſo. vñ ex-
ſius scripture vitam eternā appellavit que sit
beata. vt non hominum opinōribus estiman-
dum reclineretur. sed dīmo iudicō omittetur.

Capitulum secundum.

Taq; philosophi vitam beatam. Alij
in non dolendo. posuerunt ut Iheromi
m⁹. Alij in reꝝ sciētā ut heyll⁹. Qui au-
diēs ab Aristotile. a theofrasto mirabiliter lau-
data ēē reꝝ sciētā. solam eam quasi summum

XXX

bū posuit. cum illi eam quasi bonū. non quāsi
solū bonum laudauerunt. Alij voluptatem dī
perūt ut Epicur. Alij ut Callipho. et post eum
diodorus ita interpretati sunt. ut alter ad volu
ptatem. alter ad vacuitatem doloris. consorti
um honestatis adiungeret q̄ sine ea nō possit
esse beata vita: zenon stoycus solū a sumum
bonum q̄ honestū est. Aristotiles autē & theo
frastus & ceteri peripatetici in virtute quidem
hoc est honestate vitā beatam esse. h̄ cōpleri ei
us beatitudinē etiam corporis. atq; exteris bo
nis asseruerunt.

Capitulū tertium

Scriptura autē diuina vitam beatā in co
gnitōe posuit diuinitatis & fructu bone
opacōis. demiq; utriusq; assertōis euā
gelicū suppetit testimoniu. Nam & de sc̄ientia ita
dicit dñs ihesus. Hec est autē vita eterna vt co
gnoscant te solū verum dēum. & quē misisti ibe
sum xpm. Et de opibus ita respondit. Omis q̄
reliquerit domū vel frēs aut sorores aut patrē
aut matrem aut vxorē aut filios. aut agros p
pter nomē meū centuplū accipiet & vitam et
nam possidebit. Sed ne estimetur hoc recens es
se. & prius tractatū a ph ilosophis q̄ in euāge
lio p̄dicatum anteriores enī euāgeliō philosо
phi: Aristotiles & theofrastus vel zenon atq;
hieronim⁹ sed posteriores xp̄hetis. Accipiant

q̄ longe. ante q̄ philosophorum nomen audire
 per os sancti dauid utrūq; apte videatur ex p̄s
 fū. Scriptū est ei **Beat⁹ homo** quē tu erudieris
 dñe. a de lege tua docueris eū. **Habem⁹** a alibi.
Beatus vir q̄ timet dñm. i mandatis ei⁹ cupiet
 nimis. docuim⁹ de cognitōe cui⁹ p̄mū eternita
 tis fructū cē memorauit. **Adiōes p̄pheta** q̄ in
 domo hui⁹ timētis dñm l̄ erudit⁹ in lege. a cupi
 etas i mādatis dñmis gloria a diuīcie. et iustitia
 eius manet in seculū seculi. **D**e opibus quoq; i
 eodem psalmo subiunxit vite eterne sup̄petere
 premium viro iusto. **D**eniq; ait. **Beatus vir** q̄
 miseretur a cōmodat. disponet sermones suos
 in iudicio. quia in seculum non cē mouebitur.
 in memoria eterna erit iustus. **E**t infra. Disper
 fit dedit paupibus. iusticia eius manet ineter
 num. **H**abet ergo vitam eternam fides q̄ fun
 damentum est bonū. **H**abent a bona facta. q̄ vi
 iustus a dictis a reb⁹ probatur. **N**am a si exer
 citatus sit in sermonib⁹. a desidiosus in opibus
 prudētiā suā factis expellit. **E**t graui⁹ ēscie qd
 facias nec fecisse qd faciend⁹ cōḡueris. **C**on⁹ q̄
 strenū cē i opib⁹. affū infidū. ita ē ac si vi
 so fundam̄to. pulchra culminū velis elcuae fa
 stigia. quo plus strueris plus coruit. q̄ sine
 munimēto fidei opera non possunt manē. **I**nfi
 da stacō importū nauem perforat a arenofum

Solum cit̄ cedit nec potest imposite edificacōis
futimere onera. Ibi ergo plenitudo premij ubi
virtutū pfectio a quedā in factis atq; dictis eq̄
litas sobrietatis.

Capitulum. 8.

Et qm̄ sola rerum sc̄ientia explosa est &
quasi imam̄ sc̄dm̄ philosophie dispu-
tacōnes supfluas. vel quasi semi pfecta
sententia. Cōsiderem⁹ q̄ enodem de eo scriptu-
ra diuina absoluat sententia. De quo tam m̄
splices. a implicatas at confusas videm⁹ que
stioes esse philosophie. Nichil enim bonū scri-
puta nisi quod honestū afferit. virtutēq; in oī
terū statu beatā iudicat. que neq; augeatur bo-
nis corporis vel exteris. neq; minuatur aduer-
sis. Nichil tā beatum. nisi qd̄ a peccato alienū
sit. plenū innocentie repletū gracie dei. Scriptū
est enim. Beatus vir qui nō abiit in consilio im-
pior̄. a in via peccator̄ non stetit. a i cathedra
pestiletie non sedit. sed in lege dñi fuit volūtas
eius. Et alibi. Beati immaculati in via. qui abu-
lant in lege dñi. Innocētia igitur a sc̄ientia. beatū
faciunt. bone quoq; opacōis mercedem cē bea-
titudinē vice eterne. superi⁹ aduertim⁹

Estat igitur ut spredo **Capitulū. 9.**
patrocinio voluptatis aut doloris metu
quoq; alterū quasi infractū a molliculū
alterū quasi euiratum a infirmū despūit. i ip̄is

II

dolorib⁹ vitam beatam eminere demōstrem Q. 8
facile doceri potest. cū legerimus beatā estis cū
vobis maledicent a pse quētetur. et dicent omne
malum aduersus vos ppter iusticiam. gaudete
et exultate qm̄ merces vestra copiosa est in celo.
Sic enim psecuti sunt et ppterias qui erant ante
vos. Et alibi. Qui vult venie post me tollat cru
cem suam et sequatur me. Est ergo beatitudo in
doloribus quos plena suauitatis virtus compri
mit et coheret ipsa sibi domesticis opibus habu
dans. vel ad conscientiam vel ad gratiam. Neq;
enim p̄z beatus moyses. cū egyptiorum valla
tus populis. et mari dausus p̄ fluct⁹ sibi et popu
lo patrum pedestrem viā p̄hs meritis inuenis
set. Qn̄ autem fortior q̄ tunc cū extremis circu
uentis piculis nō despabat salutem sed exige
bat triūphum. Quid aaron quādo beatorem se
credidit q̄ tūc. qn̄ mediis stetit inter viros ac
mortuos. et obiectu sui statuit mortem. ne ad vi
uoz trāsiret agmina a cadaverib⁹ mortuorum.
Quid de puero daniel loquor. qui tam sapiens
erat ut inter leones fame exasperatos nulla be
stialis semic frangeretur formidie. Ita alien⁹
a metu ut poss̄ epulai nec veretur. ne ad pastū
exēplo sui feras p̄uocāet. Est ḡ et i doloe v̄ q̄
sibi bone suauitatē exhibeat osciē et ideo iudicō ē
qđ nō minuat dolor v̄tutis v̄luptatē. **C. G.**

DOMINUS

Si aut ergo nulla virtutis recessio beatitudini propter dolorum ita etiam nulla accessio propter voluptatem corporis aut comodorum gratiae quibus pulchrie apostolus ait. Que michi lucra fuerunt. hec duri propter christi detrimenta esse. Et addidit propter quem omnia dampna duxi. et estimo ut stercore ut christi lucifaciam. Denique moyses dampnum suum credidit thesauros esse egi propter omnium et obprobrii domine crucis pretulit. nec tunc dominus cum habuisset pecunia. nec postea pauper cum egeret alimento. nisi forte tunc alicui minus beatus videtur fuisse. cum in deserto quotidiana alimonia sibi et populo suo deforet. Sed quod summi boni ac beatitudinis nemo negare audeat manus ei hoc est panis angelorum misstrabat ex celo. carnis quod quotidiana pluvia totius plebis epulis edundabat. Nelyque scilicet panis ad victum deerat si quereretur sed non videbat deesse. quod non querebatur. Itaque diurno coruorum obsequio mane panis caro ad vesperam deferebatur. Numquid ideo minus beatus quia erat pauperrimus. Minime. Immagine magis eo beatissimus quod erat deo dominus. Alijs enim ei esse propter sibi diuitem prestat ut iste eat qui tempore famis cibum a vidua petebat. largitur enim ei ut videtur ratione per triennium et sex menses non deficeret. et ad quotidianos usus olei vas videtur in opere sufficeret ac ministraret. Merito ibi volebat petrus.

esse ubi iustos videbat. Merito in monte cum christo in gloria apparuerunt. quia et ipse paupera est cum dices esset. Nullum ergo amimiculum praesertim diuicie ad vitam eternam. Quod euidenter dominus demonstrauit in euangelio dicens. Beati pauperes quoniam vestrum est regnum dei. beati qui nunc esuriunt et ficiunt quia saturabuntur. beati qui nunc fletis et ridebitis. Itaque paupertatem famem. dolorem que putatur mala non solum impedimento non esse ad vitam beatam. sed etiam ad iumentum euidentissime pronunciatum est.

Capitulum. A.

Sed a illa que videtur bona diuicias. saetate. leticiam exptem doloris detrimento esse ad fructum beatitudinis. domino declaratum iudicio liquet cum dicitur. Ve vobis diuitibus. qui habetis consolacionem veram. Ve vobis qui saturati estis quia esurieatis. Et illis qui rident et lugebunt. Sic ergo non solum amimicuilo non sunt ad beatam vitam corporis. aut externa bona. sed etiam dispendio sunt. Inde enim Iacobus etiam cum lapidaret a diuite quia pauper et infirmus aduersum opes regias solo erat affectus et religione dices ut pecunia regali non emutaret patre vinee hereditatem. eoque pfectus qui sanguine proprio defendere iura maiorum suorum. In quo miser achab suo iudicio quod paupem necari fecerat ut eius possideret vineam. Certum est

II.

a summum bonum virtutē esse. eamq; habūdaē
solam ad vite fructū beatē. nec exteius aut cor-
poris bonis. sed virtute sola vitā prestari beatā
p; quam vita eterna acquirit. vita enim beata
fruct⁹ pñtum. vita aut̄ eterna spes futuroz ē.
Et sunt tamen quā in hoc corpe tam infirmo. tā
fragili impossibilem vitam beatā cōfisterc. a nō
in altitudine sapiētie suavitate cōscientie virtu-
tis sublimitate. Non enim in passione esse. sed
victorem passionis ēē beatum. a nec frangi tem-
poralis metu doloris.

Capitu·octauū

Done accedere hec que grauiā ad vim do-
loris ferunt cecitatem. exilium. famē. stu-
prum filie. amissionem liberoz. Quis ne-
get beatum esse ysaac. qui non videbat in sene-
tute a beatitudīnes suis bñdīctōibus confe-
rebat. An non beatus Jacob. qui profugus pa-
tria domo mercenarius pastor. exilium sustinu-
it. filie pudicīam īgemuit esse temeātam. fa-
mem pñlit. Non ergo beati quoz fide deus ac-
cepit testimoniū cum dicitur deus abraham. de-
us ysaac. deus Jacob. Misera est seruitus. h̄ nō
miser Iosepb. immo plane beatus. cū dñc libidi-
nes ī seruitute positus coherceret. Quid de scō-
david loquar. qui trium filioz deplorauit obi-
tum. a quod h̄is durius īcestum filie. Quō nō
beatus de cuius successione beatitudinis audor

X

exortus est. qui plurimos fecit beatos. Beati ei
qui non viderunt et crediderunt fuerunt et ipsi in
sensu infirmitatis. sed coualuerunt de infirmitate
foentes. Quid laboriosius aut sancto Job. vel i domus
in cendio vel filiorum decem interitu momen
tario. vel in doloribus corporis. Num quid minus brutus
quam si illa non ptilisset. in quibus magis probatus
est. Esto tamē fuisse in illis aliquid acerbitatis
quae virtus animi non abscondit dolore. Neque ei
profundum mare negauerim. quia vadosa litora
sunt. neque celum lucidum. quod inter dum obteritur
nubibus. neque terram fructuam. quia aliquibus locis
ieiuma est glarca. aut lictas segetes. quod inter mi
xtam solēt habere sterilem avenam. Similiter pu
ta beate messem conscientie interpellari aliquo a
cerbo doloris. nonne totius manipulū beate vite si
quid forte aduersi accidit atque amaritudis tam
quam sterilis avena abscondit. aut iam quam amaritudo
frumenti suavitate obducit. sed iam ad proposita
pergamus.

Capitulum. nonum

Superiore libro ita divisione fecimus. ut pri
mo loco esset honestum a decorum. a quo of
ficia ducentur. secundo loco quid utile. Et que
admodum in primo dirimus. quia inter honestum a
decorum est quedam distinctio. que magis intel
ligi quam explicari possit. sic a cum utile tractamus
considerandum videtur quod utilitas. Utilitate autem non

pecuniarij lucri extim atione subducim̄. sed
 acquisitione pietatis sicut ap̄l's ait. pietas aut̄
 ad omia v̄tilis est promissionē habens vite pre-
 sentis & future. Itaq; in scripturis diuinis si di-
 ligenter q̄ram⁹ sepe inuenim⁹. qd honestū est.
 v̄tile vocari. Omnia michi licent sed non omnia
 sunt v̄tilia. Supra de vicijs loquebatur. Hoc
 ergo dicit. Licet peccare. s̄ non decet. In p̄tate
 sunt peccata. se d non sunt honesta. Luxuriari
 promptū est. sed non iustum. Nō enim deo esca-
 sed ventri colligitur. Ergo quia qd v̄tile id etiā
 iustum. Iustum est vt seruiamus xp̄o. qui nos
 redemit. Ideo iusti qui pro eius noīe se morti ob-
 tulerunt. Injusti q̄ declinauerūt de quib⁹ dicit
 Que v̄tilitas i sanguine meo id est quā iusticie
 mee profectus. Vn̄ a illi Alligemus iustum. quā
 inutilis est nobis. id est iniustus qui nos argu-
 it. cōdemnat. corripit. licet hoc possit etiam ad
 auariciam impioz hominū deriuari. que pfidie
 vicina est. Sicut in Iuda proditore legim⁹ qui
 auaricie studio. a pecunie cupiditate laqueum
 prodicōnis incurrit atq; incidit. De hac igitur
 tractādū est v̄tilitate. que sit plena honestatis
 sicut ip̄is verbis diffiniuit apostol⁹ dices. Hoc
 aut̄ ad v̄tilitatem vestram dico. non vt laqueū
 vobis iniciam. sed ad id quod honestum est Li-
 quer igitur qd honestū est. v̄tile a iustum esse.

a qd vtile honestum et iustum. et qd iustum va
le et honestum.

Capitulum. io.

Neq; enim michi ad mercatores luci cu
pidine auaros. sed ad filios sermo est. Et
sermo de officiis. quod nobis quos elegi in mi
steriis domini inculca est gestio atque infundere. ut ea
que metibus ac moribus nostris. usu atque insti
tutione molita atque impressa sunt etiam sermones
ac disciplina apiantur. Itaque de utilitate dictu
rus utr in illo versiculo prophetico. Declina cor me
um in testimonio tua. et non in auaricia. ne utili
tatis sonus excitet pecunie cupiditatem. Denique a
liqui habent. Declina cor meum in testimonio
tua. et non ad utilitatem. Hoc est illam questum
nundinas aucipiente utilitatem illa usu hominum
ad pecunie studia inflexam ac deciuatam. Vulgo
enim hoc solum dicitur vtile. quod questuofum
Nos autem de ea tractamus utilitate. que dannis
queritur ut etiama lucem mui. cuiusque pietas est
cum sufficientia. magnus perfecto questus quo pietate
acq[ui]rimus. que apud deum diues est. non caducas fa
cultatibus sed muneribus eternis in quibus non temptacio
lubrica. sed honestas et perpetua sit gratia. Est igitur utilitas
alia corporal alia pietatis sic diuisit apostolus. Corpo
lis ei exercitacione ad modicum inquit utiliter est. pietas au
tere ad oia utiliter est. Quid autem tam honestum quam integri
tas. quod tam decorum quam immaculatum sequae corpus

III

et iniolatū atq; intaminatū pūdorem. Quid e
tiam tā decorū q̄ vt vidua v̄xor defuncto coni
gi fidem seruet. Quid etiā hoc est vīlūs. quod
regnū celeste acquiritur. Sunt enimq; se castra
uerunt apter regnū celoz.

Capitu. II.

St igit̄ non solum familiare contuberni
um honestatis & utilitatis. sed eadem quo
q; utilitas. que honestas. Et ideo ille q̄
regnū celorum volebat omnib⁹ apire. non qđ
sibi vīle querebat sed qđ omib⁹. Vnde ordo
quidem & grad⁹ nobis faciendus est. etiā ab
hīs vīrat̄is & cōibus. ad ea que sunt p̄cellen
tia. vt ex plurib⁹. utilitatis colligamus profic̄m
Ac primū norimus nichil tam vīle q̄ diligi. nī
chil tam īutile q̄ non amari. nam odio habeī
excīale ac nimis capitale arbitror. Itaq; id a
gamus vt omni sedulitate cōmendem⁹ estima
cōnēi opinōnēq; nostram. ac primū placī di
tatem mentis & animi benignitatē īfluamus
in affectū hominū. Popularis enī a grata ē om
mibus bonitas. nichilq; qđ tam facile humāis
illabatur sensibus. Ea si mansuetudine mor⁹ ac
facilitate animi moderatione precepti & affabili
tate sermonis. verborum onere pacienti quoq;
sermonum vice modestieq; iuuetur gracia ī
credibile quantum procedit ad cumulum dile
ctionis.

Capitulum duodecimū.

Degimus enim non solum in priuatis. sed etiam in ipsis regibus quantum facilitas
blande affabilitatis proficerit. aut superbia verborumque obsuerit tumor. ut regna ipsa
labefactaret et potestatem solueret. Nam si quis
consilio. vestu ministerio officijs popularem co-
prehendat gratiam. aut si quis periculum suum
pro universa plebe offerat. non est dubium.
quod tantum caritatis a plebe in eum refundatur
ut populus salutem eius et gratiam sibi prefe-
rat. Quatas moyses a populo illatas absolu-
bat contumelias et cum dominus in insolentes
vincicæ velleret. se tamen pro populo offerebat
frequenter. ut indignatione diuine plebem so-
duceret. Quia miti sermone post iniurias appel-
labat populum. consolabatur in laboribus. de-
limbat oraculis. fouebat operibus. et cum deo co-
stanter loqueretur. homines tamen humili et
grata appellatione affari solebat. merito exstis-
matus est supra homines ut et vultui eius non
possent intendere. et sepulturam eius non rep-
tam crederent. Quia sic sibi totius plebis men-
tes deuinxerat. ut plus eum pro mansuetudi-
ne diligenter. quod profactis ammirarentur.

Capitulum tredecimum.

Vid eius imitator sanctus dauid electus
 eorum omnibus ad plebem egendam. q̄ m̄tis
 a blandi. humilis spiritu sedulus corde
 facilis affectu. ante regnum se pro omnib⁹ offere
 batrex cū omnib⁹ equabat suā miliciam. q̄ par
 tiebat laborem. fortis in prelio. manuatus in
 imperio. paciens in coniunctio. ferre magis prom
 p̄tus q̄ referre iniurias. Ideo tam carus erat
 omnibus ut iuuens ad regnum etiam iniuitus
 peteretur. existens cogeretur senex ne prelio in
 tercesset a suis rogaretur. q̄ mallent om̄s p ip
 so peditari q̄ illum pro omnib⁹. Ita sibi gratia
 officiis plebem obligauerat. primū ut in discor
 dijs populi. exulare in ebron mallet q̄ regnae
 in iherusalē. Deinde ut etiam in hoste positam vir
 tutem diligenter iusticiam etiam h̄is qui arma co
 tra se tulerant eq; ac suis prestandā putaret.
 Deniq; fortissimum aduerso partis propugnato
 rem abner ducem a inferente prelia miratus ē.
 a orante pacis grām non aspernatus honora
 uit coniunctio. interemptū insidiis doluit a fleuit
 psecutus exequias honestauit. mortem vltus.
 conscientie fidem prestitit. Quā filio inter heres
 ditaria iura transcribit. magis solitus ne in
 nocentis mortem multam relinqueret. q̄ quo
 suam mortem doleret. Non mediocre istud pre
 seruā in rege sic obire humilitatis munia. vt

D

coem se exhiberet etiam infirmis. **A**lieno paucum
tibum non querere potum recusare. peccatum fateri
se quod ipsum pro populo offerre morti. ut in se di-
uina indignatio conuerteret cum ferient ange-
lo offerens se diceret. Ecce sum ego qui peccavi
Et ego pastor malum feci. a iste grecus quid fecit
fiat manus tua in me. **N**a quid alia dicam quod do-
lum meditantibus non apiebat os suum. a tamen
non audiens nullum sermonem referendum pu-
tabat. **N**on respondebat coniunctus. cui sibi derogá-
retur orabat. cu malediceretur bñdicebat. Am-
bulans in simplicitate. superboz fugitans. secta-
tori immaculorum. qui cinere miscerat alime-
tis suis cui peccata propria deploraret. a potum su-
um tempabat fletibus. **M**erito sic expeditus est
ab invicto populo. ut venirent ad eum omnes tri-
bus israhel dicentes. Ecce nos ossa tua et caro
tua sumus. herei a nudus terciorum cum esset saul
et regnaret super nos tu eras qui procedebas
et inducebas israhel. **E**t dixit tibi dominus tu
pastes populum meum. **E**t quid plura dc-
dicam. de quo huiusmodi dei processit sententia
ut de eo dicere. Inueni dawid secundum cor meum
Quis enim in sanctitate cordis et iusticia. sicut iste
ambulauit ut implearet voluntatem dei. Christus quem et
delinquentibus posteris eius remia data. et prero-
gativa est seruata heredibus. **Q**uis igitur non

D D D

dili geret eū quem vīdebat ita earum amīcis. vī
quia ipse sincere amīcos diligebat. eque dili-
gē se a suis amīcis arbitraretur. Demiq; parētes e-
um filijs suis. filij preferebant parentib;. vnde
graunter indignatus saul. p̄cutere Jonathan
filium hasta voluit. quia pluris apud eū valē-
dāvid amīcīcā īdīcābat. quā vel pītātē vel
auctoritatē paternā.

Capitulū. i.e.

Hec enim ad īcentiū caritatis cōis plu-
rimū proficit. si quis vīcē amantib; red-
dat. n̄e minus amare se probet q̄ ipse
amatur. Idq; amīcīcē fidelis faciat exemplis
Quid enim tā populare. q̄ grā. quid tam īfītū
nature. q̄ vt diligentē diligas. Quid tā molitū
atq; īpressum affectib; humanis. q̄ vt eum
amare īducas ī animū. a quo reamari velis
Merito sapiens dīcīt. Perde pecunīā ppter fra-
trem a amīcū. Et alibi. Amīcū salutaē non eru-
bescam. a facie illius nō me abscondā. Si qui
dēm vite a īmortalitatis medicamētum iam
co esse ecclēsticū sermo testetur a summū ī
caritate presidiū nemo dubitauerit cū apo-
stolus dicat. omīa suffert. oīa credit. omīa spe-
rat. omīa sustinet. Caritas nūq̄ cādit. Ideo
dāvid non cēcidit. quia car̄ fuit omnib;. a dili-
gi a subiectis q̄ timeri maluit. Timor ei tpalis
tā minis seruat exēbiās. nescit dīturitatis

tustodiam. Itaq; ubi timor decesserit audacia
obrepit. quoniam fidem non timor cogit. sed affectus exhibet. Prima ergo ad commendacionem
nostrae est caritas. Bonum est ergo testimonium habere de plurimorum dilectione. Hinc nascit
fides ut committitur se tuo affectui non vereantur
etiam alieni. quem pluribus carum aduertentur. Si
militer etiam per fidem ad caritatem puenient ut
qui vni aut duobus persistenter fidem. tanquam influ-
at in animos viuecsoꝝ. et oīm acquirat gra-
tiam. Duo igitur haec ad commendationem no-
strae plurimum operantur caritas et fides. et tertium
hoc si habeas. quod in te admiratione dignum plerique
existimant et iure honorandum putent. C. 17.

Sed quia consilioꝝ usus maxime conciliat
homines. ideo prudentia et iusticia in uno
quoque desideratura ea expectant a plu-
ribus. ut in quo ea sint. illi deferant fides. quod pos-
sit utile consilium ac fidele desiderant dare.
Quis enim ei se committat. quem noui putet plus
sapere quam ipse sapiat. qui querit consilium. Ne
se est igitur ut persistenter sit. a quo consilium petatur
quam ille est qui petit. Quid enim consultas homi-
nem. quem non arbitris possesse melius aliquod
repetire. quam ipse intelligis. Quod si euī inuenieris
qui viuacitate ingenii mentis vigore atque au-
toritate prestet et accedat eo ut exemplo.

h̄ yſu paratioſit. pñtia ſoluat. pericula pſpici
 at futura denūciet imminētia. argumēta expe
 diat. remedium fe rat in tempe paratus fit. nō
 ſolū ad cōfulendum. h̄ etiā ad ſubueniendum
 huic ita fides habetur. vt dicat qui cōſilium pe
 tāt. a fi mala mihi euenerint p illum ſuſt' meo
 Huiusmōi igitur viro ſalutē noſtrā a existiā
 cōnem nrām omittim⁹. qui fit ut ſuprad ixim⁹
 iuſt⁹ a prudens facit enī iuſtičia. vt nullus fit
 fraudis metus. facit etiā prudentia vt nulla er
 roris ſuſpicō fit. Promptius tū nos iuſto viro
 q̄ prudenti cōmittim⁹. vt ſcdm vſum vulgi lo
 quar. Deniq; ſapientium dīffinitione. in quo
 vna virtus eſt. cōcurrit cetera. nec potest fine
 iuſtičia eſſe prudētia. Qd etiā in nr̄is iuuenim⁹

Dicit enim dauid Capitulū. 15.
 Iuſt⁹ miseretur a fenerat. Quād feneret
 iuſt⁹. Alibi dicit. Iocund⁹ homo q̄ miſe
 retur a comodat diſponet ſermones ſuos in iu
 dicō. Ipfum illud nobile ſalomonis iudicūm
 Nōne ſapiencie plenū ac iuſticie eſt. Itaq; ſpē
 etem⁹ illud ſi ita eſt. Due inquit muleres in cō
 ſpectu regis ſalomonis ſteverūt a dixit vna ad
 eum. Audi me dñe. Ego a mulier h̄ec in uno ha
 bitātēs cubiculo. ante diem terciū partu edito
 ſingulos filios fuſcepim⁹. a eramus vna arbitr̄
 null⁹ domi. nec vlla alia nobiscum femina niſi

nos sole. et mortu⁹ est fili⁹ ei⁹ hac nocte ut ob-
dormiuit sup eum. et surrexit media nocte. et ac-
cepit filium meum de sinu mico. et surrexi ma-
ne ut lactare puulū. et inueni mortuū. et considera-
ui eū diluculo. et nō erat fili⁹ me⁹. Et esp̄o dicit al-
tera nō h̄ fili⁹ me⁹ ē hic q̄ vivit fili⁹ aut tuus
mortu⁹ est. Et hec erat cōtencō. Cū itaq; sibi fi-
liū vendicaret supstitem. Defunctū aut suum
negarēt. Tūc rex iussit afferri macherā et in-
fantem diuidi. ac singulas partes dati singu-
lis. dimidiā vīa et dimidiā altei. Exclamat mu-
lier que vero erat affectu pmota. Nequaq; do-
mine infantem diuidas. detur potius illi et vi-
uat. et ne interficias eum. At illa respondit al-
tera neq; me⁹ neq; hui⁹ sic infans diuidite e-
um. Et statuit rex dari infantem ei mulier que
dixerat. nolite interficē eū. Date eum illi mul-
ieri quia mota sunt inquit viscera eius in filio
suo. Itaq; non immerito extimatus est intelle-
ctus dei in eo esse. Qm̄ que occulta sunt. deo in-
spirante cognouit. Quid aut occulta in interno
rum viscerum testimonio. In que sapientis in-
tellectus velud quidam pietatis descendit ar-
biter et velut quādam genitalis alii vocem e-
ruit. quam maternus patuit affectus. qui est
gē filiū suum vel apud alienā viuē. q̄ in cōspe-
ciū matris necari. Sapientie igit̄ fuit latentes

D.D.L.

distinguere cōsciētias. ex occultis eruere vel
tatem. et velut quadā machera. ita spiritus gla-
dio penetrare. nō solū vteri sed etiam aie et mē-
tis viscera. Justicie quoq; ut que suū nceau-
rat. alienū non tolleret. sed vera mater recipi-
ret suū. Deniq; etiā scriptura hoc pronunciāt.
Audiuit inquit omīs israhel. hoc iudiciū quod
iudicauit rex salomon. et timuerūt a facie ēgis
eo q; intellectū d ei esset in eo ut ficeret iustici-
am. Deniq; et ipse salomon ita poposcat sapien-
tiam ut dareb̄ sibi cor prudēt audie et iudicae-
cum iusticiā.

Capitulū. I.

Dicit igitur etiā secundūm scripturā dīmā
que antiquior est. sapientiam sine iusticia
esse non posse. quia ubi una eaz̄ virtu-
tum. ibi vtraq; est. Daniel quoq; q; sapienter
alta interrogacōne fraudulēte accusacōnis de-
phendit mēdaciūm. vt calum pniatoz̄ sibi re-
sponsio non couenir; Prudentie igitur fuit. ro-
cis sue testimonio reos prodē. Justicie quoq;
nocētes supplicō dare. innocentē subducere. Est
igitur iudicium sapientie atq; iusticie contuber-
nium sed vulgi vnu diuiditur una quedā for:ma
virtutū. vt temporantia sit in despiciēdis volu-
ptatibus fortitudo spēdet in laborib⁹ et pīculis
prudentia in delectu bo nox sciēs cōmoda et ad
uersa distinguere. iusticia que sit bona custos

inris alienis. et vnder proprietatis. sive cuique cōser
uans. Sit igitur nobis cōsiderationis gratia q
di partita haec facta diuisio. et ab illa subtili di
sputacione philosophie. sapientiaeque lumen
veritatis causa quasi ex adito quodam erutum
retrahentes pedem. forensem usum ac popularē
sensum sequamur.

Capitulum. ix.

Nad p̄positum prudētissimo cuique causam
nram cōmittim⁹ et ab eo cōsilium prom
pt⁹ q̄ a ceteris poscam⁹. Prestat tū fidele iusti
cōsilium viri et sapientissimi ingenuo frequētē
preponderat. utilia enī vulnera amicū q̄ alioꝝ
oscula. Deinde quia iusti iudicium est. sapien
tis autem argumentum. In illo censura discere
cōmis. in hoc calliditas inuentionis. Quod si
vtrumque connectas eit magna consistorum sa
lubritas. que ab vniuersis spectatur amicacō
sapientie et amore iusticie. ut omnes querant
audire sapientiam eius viri in quo vtriusque vir
tutibus copula fit. Sicut querebant omes ēges
terre videre faciem salomonis. et audiē sapientiam
eius. Ira ut sabat regina veniet ad eum et tepraceat
eum in questionib⁹ et remittat. et omnia locuta est
que habebat in corde suo et audiuit omnē sa
pientiam salomonis. nec ullum verbum prete
xiuit eam. Que sit ista quam nichil preterreat.

D D

nec sit aliquid quod ei nō annūciauerit verus
salomon. cōgnosce o homo ex hīs que audis
loquentē. verus est īquit sermo quē audiū i
terra mea de sermōb⁹ tuis. a de prudētia tua
a nō credidi hīs qui dicebant michi. donec ve
niā viderūt oculi mei. Et nūc non est nec dīmī
dia quidē pars sed m ea q̄ ānunciabant michi
apposuiti bona. sup omnia que audiū i terra
mea. Beate mulieres tue. a beatī viri tui. qui as
sistunt tibi. qui audiūt omnē prudentiam tuā.
Intellige oīuū veri salomonis. a que apponū
tur i eo cōūūo. Intellige sapiēter a cōsidera
i qua terra congregatiō nationū audierit fa
mam. sapiētie vere atq; iusticie. et quib⁹ eū vi
dent oculis cōtemplantib⁹ vtīq; que non viđe
tur. Quomā que viđetur tempalia sunt. que au
tem non viđentur eterna. Que sunt beate mul
ieres. de quib⁹ dicitur. quia multe verbum dei
audiūt a pariunt. Et alibi. Quicāq; enim fecerit
verbum dei. ipse meus frater. soror a mater est
qui etiā pueri tui beatī qui assistunt mīsi paul⁹
qui dicebat vsq; i hūc diem sto protestās mi
nor ac maiori. a simeon qui expectabat. redem
p̄conem israhel. Quō enī dīmitti posceret mī
q̄ assistēs dñō discedēdi habē facultatē nō po
terat mīsi voluntatē dñi adeptus esset. Exempli
causa xpoitus salomon est. a quo certatū ut

ut ei⁹ audiret sapientia postulabat. Joseph
quoq; nec in carcere feriat⁹ erat. quo min⁹ de
reb⁹ incertis cōsulerebat. Cuius cōfiliū egypto
vniuerso profuit ut non sentiēt se p̄e an
noꝝ sterilitatem. aliosq; populos m̄sere famis
leuaret ieirimo. Daniel ex captiuis regaliū cō
fultorum arbiter fact⁹ cōfiliū suis emendauit
p̄nūcī aut futura. Et hijs enim que fre
quēter interpretatus ostenderat vere se esse an
nunciatum. fides ei in omnib⁹ deferebat. Sed
etiam tereius loc⁹ de hijs qui amiracōe digni
extimarebatur ioseph⁹ salomonis a daniel⁹ exem
pto decursus videtur.

Capitulum. 19.

Dicitur quid de moy si loquar cui⁹ omis is
rahel quotidie cōfilia p̄stolabant. quoꝝ
vita fidem sociabat prudētie. amiracōe;
q; ei⁹ augebat. Quis se nō omittet cōfilio moy
si. cui semiores si qua supra hū intellectum a v
tutem esse arbitrarentur dījudicāda seruabāt
Quis daniel⁹ cōfiliū refugeret de quo dī ipē
dixit. quis daniel⁹ sapientior. Aut quō homi
nes de eorum dubitae mentib⁹ possent. quib⁹
de ranta referebat grāiam. Moy si consilio
bella conficiebātur. moy si meritis de celo afflu
ebat alimonia. potus e petra. Quam putus
danielis animus ut mulceret barbaros mo
res. mitigaret leones. Que in illo temperantia

quāta animī a corpī cōfūnētīa. Nec īm̄fīeti
to mirabilis fact⁹ omnib⁹ qñ quod v̄hemēter
āmirantur omnes regalibus fultus amicīc̄ns
aurū nō querebat. nec delatū sibi honorem pl⁹
faciebat q̄ fidem. Quinetā pidi tari malebat
pro lege dñi. q̄ pro gracia hominis īflecti. Nā
de sancti Joseph quē pene p̄tererā castimonia
a iustīcia quid dicam. quaz altera illeceb̄s he
riles respūt. refutauit premia. altera mortē cō
tempſit. metū ēppulit. carcerē preoptauit. Quis
hūc priuate cause ad consulendū ydoneum nō
iudicaret. cuius feras anim⁹. et mens ferilis te
poris sterilitatē. quodam c̄ſiliorū. et cordis vbe
re fecundauit.

Capitulum. 20.

Huertim⁹ igitur q̄ ī acquirēdis c̄ſilijs
plurimū adiūgat vīte probitas vītū
prerogatiua. bēniuolentie v̄fus. frugali
tatis gratia. Quis enim ī ceno fontem requirat
Quis ē turbida aqua potū petat Itaq; vbi luxū
ria est vbi ītemperantia. vbi vīcōrum confusio
quis īdē sibi aliqd hauriēdū existimet. Quis
non despiciat mor⁹ colluisionem. Quis v̄tilem
cause alienē iudicet quē videt īutilem sue vīte
Quis iterū īprobū maliuolum. cōtumeliosum
non fugiat et ad nocendū paratū. Quis non cū
omni studio dedimet. quūs vero q̄uis īstrudū
ad c̄ſilij opem difficilem tamē accessu ambiat

In quo sit illud tāq̄ si quis aque fonte predicta dat. Quid enim prodest habere sapientiam. si consilium neges si consulendi interdudas copiam. Clauisti fontem ut nec alius influat nec tibi profit Pulchrie aut et de illo tecum uenit. qui habens prudētiā conmatulat eam vīcō et scindibus. eo quaque exitum contaminet degeneres aios vita arguit. Quō enim potes eum iudicare consilio superiore in quem videoas inferiorē morib⁹. Suprame debet esse. cui committere paro. An vero eū ydoneum putabo. qui michi det consilium quod non dat sibi. et michi eū vacare credam. qui sibi non vacet cuius aim voluptates occupent. libido deuinciat. auaricia subiungat. cupiditas perturbat. quaerat met⁹. Quō hic consilij loc⁹ ubi nullus quieta. Ammirand⁹ michi et suscipiens consiliari⁹ quem christius dñs patrib⁹. offensus abstulit. Qui⁹ imitator debet esse. qui potest consilium dare. et alienā a vijs custodiē. prudentiā quo nichil iniquitatū in illā incurat. Quis igitur tamquam vultus spēm preferat pulchritudinis. et beluis posteriorib⁹ ac ferinis vnguibus forme superioris de honeste. grātia. cum tamquam amiable et perclara formā virtutis sit. et spāl pulchritudo sapiē. sic seies scripturē idicat. ē eteī speciosior sole. et super oē; stellaz dispositio et luci operatione. p̄or luce. Eteī hāc suscipit nos sapiā; aut nō cuiuscat Ca. 21.

Dominus

Diximus de eius pulchritudine a scripturam
testimonia cōprobauim⁹. superest ut doce
am⁹ scripture auctoritate. nullum eius
contuberniū cū vicīis esse. sed in diuiduā. cū ce
teris virtutibus cōiunctōnem. Cui⁹ spiritus est
discretus sine inquinamento cert⁹ sanct⁹. amās
bonum. acutus. qui nichil vetet bñfacere. bemi
gnus stabilis. certus. secur⁹. omnem habēs vir
tutem. omnia prospiciens. Et infra sobrietatē do
ct̄ iusticiam a virtutē. Omnia igitur opatur pru
dētia. cū omnib⁹ bonis habet cōsortium. Nam
quomodo potest vtile consiliū dare nisi habeat
iusticiam ut induat cōstantiam mortem nō re
formidet. nullo terrore. nullo metu reuocet. nul
la adulacōne a vero deflectatur. Ex ilium nō re
fugiat. que nouerit sapiēti patriam mūdū eē
Egestatem non timeat. que nichil deesse sapiē
tū sciat. cui totus mūd⁹ diuīciāz est. Quid enī
precelsius eo vito. qui auro moueri nesciat. cō
temptū habeat pecuniaz a velut ex arte quadā
despiciat hominū cupiditates. Qd̄ qui fecerit.
hunc homines supra hōie; esse arbitrant̄. q̄s
est inquit a laudabim⁹ eum. fecit enim mirabi
lia in vita sua. Quō enim nō amirand⁹. qui di
uicias spernit. quas pleriq; salutē p̄prie pretule
rūt. Decet igitur om̄es censura fragilitatis. con
tinētie auctoritas. a maxime eum qui honore

prest; ne p̄eminen̄em vīz thesauti possideant
fui. a pecunīs seruiat. q̄ preest libeis. Illud ma-
gis detet vt supra thesauz sit aio. et infra am-
cum obsequio. Humilitas enī auget grā. hec
plena laudis a digna p̄fmatio viro. nō cōem
cū nīs negotiatorib⁹. a galathis mercatori-
bus habē. turpis luci cupidimē. nec omne bo-
nū locaē in pecunia. a tāq̄ mērē natio munē
quotidianos numeraē quest⁹ calculati cōpen-
dia. Qd si ab hīs sobriū aim gerere laudabi-
le est. quāto illud p̄stantius si dilectionem mē-
titudinis liberalitatem acquiras. neq; supflua cu-
ra circa importunos neq; restricta circa indigē-
tes. plurima aut̄ ḡna liberalitatis sunt. non so-
lum quotidiano sumptu egētibus quo vitam
fustimē suā possint disponē ac dispensaē alimo-
niā veruetiam hīs qui publice egē. verecūda-
tur cōsule ac subuemē quatīn⁹ cōis egenorum
alimonia non exhauciatur. De eo enim loquor
qui preest alicui muneri. vt si officium sacerdo-
tis gerat ac dispensatoris. vt de bīs suggerat
epō nec reprimat. Si quē possum in necessita-
te aliqua cognoverit aut deictum epibus ad
inopie necessitatē redactum maxime si non ef-
fusionē adoleſcētie. h̄ dicēp̄cōe alicui⁹ a amissi-
one p̄monij i ēā recidit mūtiā vt sumptū exer-
ere diuinū non queat.

Capitu. 22.

III

Summa etiā liberalitas captos redimē
eripere ex hostiū manib⁹. subtrahere ne
ā homīes. a maxime feminas turpitudi
ni redimē. parētibus liberos. parentes liberis.
aues patric restituē. Nota fūt hec nimis illiricā
vastitate a tēcīe. quātū vbiqz venales erant to
to captiuū orbe. quos si reuoces. vius prouincie
numer⁹ explere possent. fuerūt tamē qui etiā
quos eccīe redemerunt. in seruitute reuocaē vel
lēt. ipsa grauiores captiuitate quā īmudēt Ita
lie. Nā misericordiam ipis si ī captiuitatē venis
sent seruirent liberi. si venditi fuissent seruitus
ministerū non recusarent. a nolūt alienam lib
tatem rescindere. qui suā seruitutem nō possent
rescindere. nisi forte p̄cūm ecce emp̄tori pla
ceret in quo cū non rescindit seruitus sed re
dimē. P̄cipua est igitur liberalitas redimere
captiuos a maxime ab hoste barbaico q̄ nichil
humanitatis deferat ad misericordiam. nisi q̄
auaricia reseruauerit ad ēdemp̄onē. Es alienū
subire si debitor soluendo nō sit. atqz artetur ad
soluōem que sit iure debita. a mōpia destitute
nutrire parulos. pupilos tueri. Sūt etiā qui
virgīnes orbatas parētibus tuende pudicicē
gratia connubio locent. non solū studio s̄ etiā
sumptu adiuvēt. Est etiā illud gen⁹ liberalita
tis qđ apostolus doct. vt si quis fidelis habet

viduas subministret illi ut carum almonis
non grauetur ecclesia ut huius que vere vidue sunt
sufficiat. **V**til igitur homini liberalitas. sed non
cois omnibus. Sunt enim plerique etiam viri bo-
ni qui tenues sunt censu contenti quidem erigo
ad suum usum. sed non ydonei ad subsidium leua-
de paupertatis alienae. **T**amen si ppetit. altius be-
neficienitie genere quo tuuae possent inferiorem.

St enimi duplex lite **C**apitulu. 22.
ralitas. una que subsidio rei adiuuat id
est usui pecunie. Altera que operis collatione
impeditur multo frequenter splendidior mul-
toque clarior. Quanto illustrius abraham captum
armis videlicibus receperit nepotem. quod si re-
demisset. quanto utilius est gem pharaonem san-
ctum Joseph filio prouidentiae iuuit quod si atulisset
pecuniam. Pecunia enim vniuersitate civitatis non edifi-
cavit libertatem prospicientiam totius egypti per quamque
num famam repulit. facile autem pecunia consumi-
tur. filia exhausta nesciunt. Nec usui augetur
pecunia minima et cito deficit. atque ipsa destituit be-
nignitatem. ut quo pluribus largiri volueis eo pau-
cores adiuues. et sepe tibi desit quod alii offerendu-
fundit eo redundanter manet. et in suu fonte ce-
currat. In se enim refluxit ueritas prudenter. et quo
pluribus fluerit. eo exercitus fit oportet remans-

D.D.D.

Liquet igitur debere esse liberalitatis modū ne
fiat inutile largitas. Sobrietas tenēda est ma-
xime a sacerdotib⁹ vt non pro iactātia sed pro
iusticia dispensent. **N**usq; enim maior auīditas
petīcōnis. remūt validi. remūnt nullā causam
misi vōrandi habētes et volunt subfidia euacua-
re pauperū. eximamē sumptum. nec exiguo con-
tēti maiora querūt. habitu vestium captantes
petīcōnis suffragiū et nataliū simulacōne lucra-
tes incremēta questū. **H**ījs si quis facile fidē
deferat cito exhaurit pauper⁹ alimonij futura
cōpendia. **M**odus largiendi assit. vt nec illi m-
anes recedāt neq; transcribatur vita pauperū
in polia fraudulētoꝝ. **E**a ergo mēsura sit vt ne
q; humaitas deseratur. nec destituat necessitas.
Pleriq; simulāt debita. sit veri examē. Erratos
se platiocinia deplorāt. aut iniuria fidem faciat
aut cognitō psonc. quo p̄pensius iuuet. **A**b ec-
cessā eligatis sumptus imp̄ciēdos si deficit ei alē
di copia. Itaq; qui modū seruat auarus nulli
sed larg⁹ omnib⁹ est. **N**on enī solas aures p̄be-
re debem⁹ audiendis precātium vocib⁹. sed eti-
am oculos cōsiderandis necessitatib⁹. plus da-
mat bono opatorī debilitas q; vōr pauperis. **N**e
q; vero fieri potest vt non extorqueat amplius
importunitas vociferantium. **S**ed non semp̄ impu-
dente locus sit. vidend⁹ est ille qui te nō vidz

11

Equirend⁹ est ille qui erubescit videri. Ille enī
am dausis in carcē occurrat sibi. ille affectus
egritudine mentem tuā psonet. qui aures nō
potest. Quo pl⁹ te opati viderit popul⁹ magis
diliget. Scio plerosq; sacerdotes. quo pl⁹ con-
tulerunt pl⁹ habūdasse. quoniam quicq; bo-
nū opatium videt. ipsi confert qđ ille suo offi-
cō dispensest. secur⁹ qđ ad pauperem sua puen-
iat misericordia. Nemo cī vult n̄ paupi pficere
collacōnē suā. Nā si quē à immoderatū aut m-
nns tcnacē dispesatū viderit. vtq; despiciet
Si aut supfluis ecoga cōib⁹ dissipet alieni feu-
d⁹ laboris à recōdat saccul. Sicut igit mod⁹
liberalitatē tenēd⁹ ē. ita ec calcar plexq; adhi-
bēdū viderē. Mod⁹ ideo vt qđ bñfacis id quoti-
die facē possis ne sbr̄has necessitatī. qđ indul-
scis effusiom. Calcar pterrea. qđ mel⁹ opac⁹
pecunia in paupis cibo. qđ i diuitis sacculo. Ca-
ue ne m̄tra loculos tuos indudas salutem mo-
pum a tāq; in tumulis sepelias vitā pauperū

Occuit donaē Joseph Capitulū. 28.
totas egyptū opes. a effundere thesau-
ros regeos. noluit tamen de alieno effu-
sus videri. Maluit frumenta vendē qđ donare
efuricab⁹. qđ si paucis donasset plurib⁹ defuis-
set. Ea liberalitatem pbavit que bñdaret om-
nius. Patfecit horca ut omnes emerent

¶

subsidium frumentariū. ne gratis accipieō cul-
tus terrarū relinqueret. Quonā qui alieno vti-
suum negligit. Itaq; primo oīm coactuauit pe-
cunias. deinde instrumenta cetera ad postremū
iura terrarū regi acquisiūt. non vt omēs exue-
ret suo. sed fulciret. publicū tributū cōstitueret
quo sua tūcūs habē possent. Qd ita fuit gratū
omnib⁹. quibus terras ademerat. vt nō vendi-
conem sui Juris. se redempcōnem putarēt salu-
tis. Deniq; dixerūt. sanasti nos īuenim⁹ grāz
in cōspectu dñi nostri. Nā a de p̄prietate nīl ami-
serant qui ius receperāt a de vtilitate nīl pdide-
rant. qui acquisierant ppetuitatem. O vitū ma-
gnū qui nō largitatis supflue tempalem capta-
uit gloriā. s ppetuam cōmoditatem cōstituit p-
udentie. fecit enim vt tributis populi se iuuaret
suis. nec intempe necessitatis aliena sbfidia de-
siderarent. Melius ei fuit cōferre aliquid de feu-
ditib⁹. q̄ totū de iure amittē. Quā porcōnē col-
lacōnis statuit a ī p̄uidēdo p̄spicātor a ī tri-
buto liberalior. Deniq; nūq̄ egyptus bmoī fa-
mem pculit. Quā preclare aut collegit futura p-
mum. q̄ argute regalis interpres somnij reita-
tem expressit. Somnum regis p̄mum hoc fuit
Septe īuente ascendebant de flumine visu de-
core a pingues corpore. a ad orā pascebātur flu-
mis. Alio quoq; vitule visu deformes ac īciune

D

corpo. post illas iuuencias ascendebant de flu-
mine q̄ iuxta eas in ipso riparum thoro pasce-
bantur. et vise sunt hee vitule tenues atq; exi-
les deuorare illas que prestabant et forma et
gracia. Et sompnium scdm hoc fuit. Septem
spice pingues electe et bone de terra hingebat.
et postea septem spice exiles. et vento corrupte
ac madide se subicere moliebantur. et visum
est q̄ letas et vteres spicas. spice tenues a ste-
riles deuotauerunt. Hoc sompnium ita aperu-
it sandus Joseph. eo q̄ septem iuuente septē
annī forent et septem spice similiter. et fructu ec-
fructu interpretatus tempa. fetus enim iuuen-
te annū exprimit. et fruct⁹ segetis annū cōsum-
mat integrum. que ideo ascendebat de flumne
q̄ dies anni ac tpa fluminum pretereūt modo
et cursum labūtur. Annos itaq; septē priores
vteres terre fertiles ac secundos dedarat fu-
turos. posteriores aut̄ alios septem annos ste-
riles. atq; infecūdos. quorum sterilitas assum-
ptura foret vberatatem superiori. Quia gracia
prospiciendum ammonuit. ut vberioribus
annīs congregaretur subsidium frumentari-
um. quod sustentare posset in opiam future in-
fecunditatis. Quid primum mire. Ingeium
quo in ipm veritatis descēdit cubile. an cōhiū.
quā grātiā atq; diuturne p̄spexit necessitatē.

an vigilantiā atq; būsticiā. quārū alterā īm
posito sibi tanto munere congregauit tā multā
plices cōmētus. alterā q̄ equali tatem p̄ omēs
seruauit. Nā de magnanimitate quid loquar
q̄ venditus a fratrib⁹ ī seruitutē non retulit i
intia. sed famem depulit. Quid de suavitate. q̄
dilecti fratrib⁹ p̄nīam pia fraude queſiuit. quē
simulato p̄ elegantiā furto reū statuit rapime.
vt obsidē tencet grātie. vñ meritō ei a patre
dičatur. filius meus āpliatus Joseph. filius me
us ampliat⁹ zelotes. fili⁹ me⁹ adolescentior. Ad
iuuet te dñs meus a bñdicat te bñdictōne celi
a summo. bñdictōne terre habētis omia ppter
bñdictōnem patris tui a matris tue. Preualuit
super bñdictōnes mōtū manētū. a deſide
ria collū eternoꝝ. Et i deutronomio. Qui viſus
es inquit ī ru bo vt veniat ſup caput Joseph.
a ſup verticem ipi⁹. honorific⁹ inter fratres pri
miti⁹ tauri. decus eius cornua vnicornis ī ip
fius cornua gentes vētilabit. ſimul uſq; ad ex
tremū terre ipſi decē milia effrem. et ipſi milia
manasses.

Capitulum. 27.

Alis itaq; debet esse qui cōſilium alteri
det vt ſeipſum formā alīs preteat ad ex
emplū bonorū opeꝝ ī doctrina ī integri
tate. ī grauitate. vt ſit eius ſermo ſalubris at
q; irreprehenſib⁹. cōſilium uſile. vita honesta

sententia decora. **T**alis erat paulus qui filium
dabat virginibus magisterium sacerdotibus. ut per
mum seipsum formam nobis presentaret ad imitandum.
Ideo et humiliari sciebat. sicut scivit et Joseph
Qui sum ore patriarcharum genere non dignatus
de generis servitute exhibebat eam obsequijs il-
lustrabat virtutibus. Scivit humiliari qui a rever-
ditorem et emptori passus est a domini appellata
bat eum. **A**udi humiliatum se. Si dominus meus propter
me nichil scit in domo sua. et omnia quecumque ha-
bit dedit in manum meas. neque subtractum est a me
quicquam preter te. quia vero illius es. quoniam faciam
verbis hoc malum. et peccabo coram domino. **P**lena
vix humilitatis plena castimonia. Humilitas
quia domino deferens. honorificentia quae refere-
bat gloriam plena quoque castimonia. quae turpis fla-
gatio contaminari graue peccatum putabat.
Talis igitur debet esse consiliarius qui nichil
nebulosum habeat. nil fallar nil simulatum quod vi-
tam ac mortem eius refellat. nichil improbum
ac malinolum quod auertat consuletates. **A**lia
sunt enim que fugiuntur. alia que contempnuntur.
Fugimus ea que possunt nocere. que ma-
liciosae possunt in noxiam serpere. ut si quisque fulle
dubia sit fide et pecuniae auidus ut possit per eum mu-
tari. si iniuriosus hic fugitur ac decimatur. Qui
vero voluntarii interpretas et si alienus a fraude

confundatur et aliisque
sunt. Quod enim spectat
ad eum esse patrem
et dominum quem le corporis
bonitatem confundit
sunt sufficiens esse.
Item esse amaritatem
enim non est equus
habet sine paratu suum
timum est. Exponit
ignorans verbo vobis
sum datus non deest
nichil quod amplius
cum nichil habet se

Dicitur de peccato
quod perficiebar
item honore
habet non glorie in
potestate quereretur
tunc latronus scimus
non humiliatur non
nebulosus fui modus
humilitatis
negligenter et ideo
contumelias
fuerit ad eum
qui est quoque
habet officio et quo

III

tamē auar⁹ a cupidior lucri turpis. hic contēp
nitur. Qd enim sp̄cimen īdustrie quē fructū
laboris edere potest. quā ēcipe aio curam ac so
licitudinē q̄ se corpori dedit atq; ignauie. Ideo
boni vir consilij dicit. Ego enī dīdīcī ī quibus
scio sufficiens esse. Sc̄iebat ei oīm malorum ra
dicem esse auariciā. a ideo suo cōtentus erat. ali
enum nō ēquirebat. Satis michi est inquit qd
habeo siue pax siue plurimū habeā michi plu
rimū est. Expressius aliquid dicendū videatur si
ignoto verbo v̄fus est. Efficit michi inquit ī q̄
sum idest nec deest nec sup̄fluit. Non deest quia
nichil quero amplius. nō sup̄fluit quia non so
lum michi habeo sed plurib⁹.

Capitu. 26.

Hoc de pecunia. ceter⁹ de omnib⁹ dīcī pōt
qz efficiebant illi pñtia. hoc est nō maio
rem honorē. non obsequiā vberiora desi
derabat. nō glorie īmodice cupid⁹. aut grām
īdebite qucrebat s̄ debitā finē terramīnis. pa
ciens laboris secut⁹ meriti prestolabaē. Sc̄io ī
quit a humiliari. Nō ergo īdōcta humilitas s̄
que habeat sui modestiā a scientiā laudi datu;
Est enim humilitas fortitudinis. ē impericie ac
q; ignorante. et ideo scripture ait. Et humiles
spiritu saluabit. Preclare ergo dixit. sc̄io et hu
miliari. Id est quo i loco. qua moderatio. quo
fine. ī q̄ officiō i quo munē. Nesciuit pharise⁹

22

humiliari ideo deiecit. Scivit publicanus. ideo
iustificatus est. Sciebat a habudare paulus. qz
a iam habebat diuitiae. a si thesauri diuitis non
habebat. Sciebat habudare qz non querebat
datum in pecunia si requirebat fructum i grana
Possimus a sic intelligere qz sciebat habudaem
qui poterat dicere. **O**s nostrum patrem ad vos o cori
thi. cor nosqz dilatatum est. In omnibus erat im
butus. a saturari a esfurire. **B**eatus qui sciebat sa
turari in christo. Non ergo illa corporalibus spiritualis
est saturitas quam operatur scientia. Et merito sci
entia opus est. quia non in pane solo vivit ho
mo. sed in omni verbo dei. Ergo qui sic sciebat sa
turari a sic esfurire sciebat ut semper noua quere
ret. esfurire a fitire in dominum. Sciebat esfurire. qui
sciebat quia esuriētes manducabunt. Sciebat et
poterat habudaem. qui nichil habebat a posside
bat omnia. Egregie itaque viros alicui p̄fidētes
muneri commendat iusticia. a contra iniquitas
destituit atque impugnat. Exemplo nobis est scri
ptura quod dicitur quod cum populo israhel per mortem salo
monis regassit filium eius roboam ut ruelaeretur cui
tes eorum a futuritate dura. a paterni imperij tem
perae sterilitate ille p̄recepit semini suo de fug
gestione adolescentium eis postum fecit dedisse hu
iusmodi. quod a onus adhuc fuit paternum iugum a
leuiorib; supplicijs mutaret quo rūso

- 104 -

erasperati responderūt populi. Non est nob̄ p̄
cō cū dauid. neq; hereditas i filiis p̄esse. Reuer
tere vnuſquisq; i tabnacula tua iſrahel. qm̄ bic
homo neq; i p̄m̄cipem neq; i duce. Itaq; de
fertus a populo ac deſtitut⁹ vir⁹ duar⁹ tribuum
pter dauid meriti habē potuit ſocietate. Cla
ret ergo qm̄ equitas i mperia confirmet. a i mī
ſticia diſſoluat. Nam quō p̄tēt mali cia ēgnū
poſſidete. que ne vna quidem priuatā p̄tēt
regerē familiā. Sūmaigitur benignitate op⁹
est vt non ſoium publica gubernacula ſed eti
am priuata iuta tueamur plurimū i uat bēm̄
uolentia que omnes ſtud⁹ benefic⁹ amplecti
deuincē offic⁹. obpigneraē grā.

C. a. 21.

Hiffabilitatem quoq; ſermonis diximus
ad eccl̄iādām grām valere plurimum
Sed hāc eſſe volum⁹ ſinceram ac ſobri
am ſine vlla adulatiōne. ne ſimpli citatē ac pu
ritatem aloquij deſteat ſermonis adulacō. for
ma enim eſſe debem⁹ ceteris. nō ſolū i ope ſed
etiā i ſermonē i caſtitate ac fide. Quales ha
beri volum⁹ tales ſum⁹. a qualem affectū habe
mus talē apiam⁹. Neq; dicam⁹ i corde noſtro
verbū iinquū. qd̄ abſcondi putemus ſilentio
quia audit i occulto dicta qui occulta fecit et
cognoset ſecreta viſcerū qui ſenſum viſcerib⁹
infudit. Ergo tāḡ ſub oculis coſtituti iudicis.

quicquid gerim⁹ in luce positi⁹ putem⁹ ut om
nib⁹ manifestetur. Capitulum. 28.

Purim⁹ itaq; prodest vniuersiq; bonis iū
gi adolescentib⁹. quoq; vtile. vt claros a
sapiētes viros sequātur. qm⁹ qui ḡre
ditur sapiētib⁹. sapiens est. qui aut̄ coheret
imprudentib⁹ agnoscitur. a ad instruclōnem
itaq; plurim⁹ proficit a ad pbitatis testimoniū.
Ostendit enim adolescentes eoz se imita
tores esse quib⁹ adhēret. a ea cōualescit opio
q; ab h̄is viuendi acceperint similitudinē. cū
quib⁹ cōuerſandi hauserit cupiditatē. Inde
tant⁹ Ihesus naue q; cū non solū erudiuit ad
legis sciētiā moysi copula. verumetia sancti
cauit ad grām. Deniq; cū in eius tabernaculū
diuina refulgere pūntia videbēt maiestas dñi.
sol⁹ eāt i tabernaculo ihs naue. moyses cū dño
loqbaet. ihs piter nube sacra te gebat p̄sbiti
a pp̄l⁹ deorū stabat. ihs cū moys ad accipie
dā legē ascēdebat. Ois popul⁹ intra castra erat
ihs extra castra in tabernaculo testimonij. Cū
colūpna nubis descendēt a loqre cū moys. q
si fid⁹ astabat misteri⁹ exibat de tabernaculo
iueis cū seiores lōge pūti dīma trepidarēt mi
racula. vbiq; iīgī inf amirāda opa a rūcēd a se
rieta sc̄o moyſi m̄diuid⁹ adhēbat. vñ fcm⁹ ē
vt q fuerat ouerſa ois successor fiet potestatis

Merito vir hmoi euafit. vt fisteret flumina cui
fus. diceret. ster sol et staret sol quasi eius spe
dator victorie. noctem differret diem. pducet
Quod quidem moy si negati est solus eligeretur
vt populu introduceret in terram promissiois
Magnus vir fidei miraculis. magnis triumphis.
Illius angustiora opera. huius prosperiora. vt
q; igitur diuina submixus grā ultra humanam
processit cōdicēm. **I**lle mari. hic celo impauit
Pulchra itaq; copula seniorū atq; adolescentū
alij testimonio. alij solatio sunt. alij magistri
alij delectaci. omitti q abīte adhesit. **L**oth a
iam adolescentul⁹ pficiēt ne forte hoc p̄m
quitas magis fuisse extimeat & necessarie. poti⁹
q voluntarie adiunctiois. **R**uid de helya atq;
heliseo loquamus. **L**icet non expresse heliseū in
uenē scriptura significauerit. aduertimus tñ &
colligim⁹ iuniorē fuisse. **I**n actib⁹ apostolorum
barnabas marci⁹ assumpit. paul⁹ fileam. pau
lus thymoteū. paul⁹ titū. **S**ed illis superioribus
videm⁹ diuīsa officia. vt seniores consilio preua
lerent iuniores ministerio. **P**lerūq; etiā virtuti
bus parcs disparest etatib⁹ sui delectant copu
la. sicut delectabantur petrus & Jobānes. **N**am
adolescentē legim⁹ iohānem in euāgelio a sua
voce. lic⁹ meritis & sapiētia. nulli fuerit seniorū
scđus. **E**rat enim ī eo senectus venerabilis moꝝ

a cana prudentia vita enī immaculata bone se
nectutis stipendum est. Capitulū. 29.

Huius hoc quoq; ad profectū bone christi
macomis si de potētis mamb⁹ eripias mo
pē de morte dāpnatū erias quātū sinc p̄tura
cōne fieri pōt ne videamur iactācie magm̄ eau
sa facē q̄ misericordie. et grauiora inferre vul
nera. dū leuiorib⁹ mederi desideram⁹. ja si op
p̄ssum opib⁹ potētis. et frātōne magis q̄ sc̄
leris sui p̄cō grauatū libera ueris egregie con
ualescit opinonis testimoniū. Capitulū. 30.

DOnmendat plerosq; etiam hospitalitas
Est enim publica sp̄s huānitatis. et pe
regrin⁹ hospitō nō egeat. Suscipiatue
hic officiōse pateat aduētā ianua. valde id
decor⁹ totius est vibis estimacōni. pegrinos
cū honoē suscipi. Nō decē mēse hospitalitatis
grā occurrē officijs libeālitatis. erploraē aduē
t⁹ hospitū. Qd abrahe laudi ē datū. q̄ aī ianu
am suā speculabat ne forte p̄terier pegrin⁹ ali
qs. et diligēcer p̄tendebat excubias. et occurre
ret ut p̄uemēt vt rogaēt ne tūsiēt hospes dīcēs
Dñe si inuei grā; aī re ne p̄teries pur⁹ tuū. et
ideo p̄ hospitalitatis mercede fructū posteri
tatis recepit. Lot⁹ q̄ nepos cī⁹ nō solū genē
h̄ etiā virtute p̄ximus. ppter hospitalitatis af
fectū sodomitana a se suisq; supplicia extorxit.

AD F

Decet igitur hospitalem esse benignum. iustum. non
alieni cupidum. ymmo de suo iure cedente potius
aliqua si fuerit lacesitus quam aliena iura pulsan-
tem fugitatem litium abhorrentem a iugis edimic-
tem concordiam et tranquillitatis gratiam. Siquidem
de suo iure virum bonum aliquid relaxare non so-
lum liberalitatis. sed plerique etiam commoditatis
est. Primum dispendio litis carere. non medio
cre est lucrum. Deinde accedit ad fructum quo au-
getur amicitia. Ex qua oriuntur plurime commo-
ditates. que contempnenti aliquo in tempore po-
stea fructuose erunt. In officiis autem hospitali-
bus omnibus quidem humanitas impariebat
iustis autem veterior deferenda honorificentia. Qui
cujus enim iustum recepit in nomine iusti mercedem
iusti accipiet ut dominus pronunciauit. Tanta autem
est apud deum hospitalitatis gratia ut nepotus qui
dem aque frigide a premis renumeracionis in-
mumis sit. Vides quia abrahā deum recepit. Un-
de scis ne et tu cum suscipitis hominem suscipias cri-
stum. Liceret in hospite sit christus. quia christus in pau-
pe est sicut ipse ait. In carcere eram. et remisi ad
me. nudus eram. et operuisti me. Suaue est igitur
non pecunie sed gratie studere. verum hoc malum
iam dudum humaius influxit metibus. ut pecunia
honorificat. et animi hominum divitias amiracione ca-
piatur. Inte se immergit avaricia velut quedam.

bonorum ariditas officiorum. ut homines dampnum
putent quicquid propter morum impedimentum. Sed
etiam in hoc aduersus avariciam. ne quod afferre possit
impedimentum prospexit scriptura venerabilis di-
cess. Quia melior est hospitalitas cum oleribus. Et in
fria melior est panis in suavitate cum pace. Cap. 1.

Non enim prodigos nos docere esse scrip-
tura sed liberales. Largitatis enim duo sunt
ignorantia. et in liberalitatem. alterum prodige et
fusionis. Liberale est hospitio recipere nudum
vestire. redimere captivos. non habentes sumptuum
sumuare. prodigium est sumptuosis effluescere con-
sumi a vino plurimo. unde legisti prodigium
est vimum a contumeliosa ebrietate. prodigium est po-
pularis fauoris gratia eximantre proprias operas quod
faciunt qui ludis circensibus. vel etiam theatralibus
et munieribus gladiatoriis. et etiam venationibus pa-
trimo munere dilapidat suum ut vincatur superius cele-
brates cum totum illud sit mane quod agitur. Num quod e-
stia bonorum opem superib[us] immoderatum esse non de-
ceat. Quicherasque libealitas erga ipsos quod paupe-
res mensuram tenet. ut habentes pluribus non contumeliam
fauoris gratia ultro modo fluere. quodcumque ex affectu puro
ac sincero primit hoc est decorum. non superfluas edificacio-
nes aggredi. nec pretermittere necessarias. Et
maxime sacerdotum hoc conuenit omniae dominum
templo d[omi]nico congruo. ut etiam hoc cultu-

**aula domini resplendeat. Impensas mie conue
nietes frequetare. quantu oporteat largiri. pe
regrinis no supflua s cōpetentia non redudan
tia. sed cōgrua humanitati. ne sumptu paupe
rū alienam fibi querat gratiā. ne restrictiore er
ga dericos aut indulgentiore se prebeat. Alter
enim in humanū alterū prodigū. Si aut fūp
desit necessitatē eoz quos ab sordidis cogitatio
nis aucipijs retrahere debeas. aut voluptati fu
pfluat.**

Capitulum. 12.

Omnis etiam verborū ipsoz a preceptorum
esse mensurā duemīt. ne aut nimia remis
sio videatur aut nimia severitas. pleriq;
enī remissiores malūt esse. vt videant boni ēē
Sed nichil simulatū a fictū esse severa virtu
tis certū est. Quineā diuturnum esse no solet
In principio vernal. In processu tāq; flosculus
dissipatur a soluē. Quod autē verum ac sincerā
alta fundatur radice. Et ut exemplis assertōis
nostrē p̄bem. qm̄ que simulata fūt diuturna
esse no p̄nt. s tāq; ad tēpus virētia cito decidūt
ex ea familia ex qua nobis plurima ad virtutis
profectum exempla acceruum. viuū simulacō
nis a fraudis p̄feram testimonium. Absalon
erat dāuid regis filius. decole insignis egregi
forma. prestas inuēta. ita ut vir talis in israhel
non repietur a vestigio pedis usq; ad verticem

Immaculat⁹. **I**s fecit sibi clie⁹ et equos et vi⁹
ros qui quaginta qui p̄currerēt ante eum. **S**ur
gebat diluculo a stabat āte portā i via. a si quē
aduertisset regis iudicia querētem accedebat
ad eum dices. **E**cqua ciuitate es tu. **R**esponde
bat. **E**x tribu vna sum. de tribub⁹ israhel seru⁹
tu⁹. **R**eserebat absalon. **V**erba tua bona sunt
a directa. a qui te audiat non est tibi datus a
rege. **Q**uis cōstituet me iudicem. a q̄l quis ad
me veniet. cuiq; fuerit iudicū necessariū in
stificatio illum. **T**alib⁹ delimbat singulos ser
monib⁹ a cū accederēt adorare eū. ext endens
man⁹ suas apprehendebat atq; osculabat eos
Sic cōvertit in se corda oīm dum blādicie hu
iusmodi intimoq; tāgūt viscerū sensum. **S**ed deli
cati isti a ambicōsi elegerūt honorabilia a gra
ta ad tēpus a iocunda. **V**bi autem parua p̄o
cessit dilatio. quā prudens omnium propheta
pauli sper ce dendo interponendam putauit nō
potuerūt tolerare ac sustinere. **D**emīq; non du
bitans de victoria dāuid commendabat filiū
dimicaturis vt ei parcerent. **I**deoq; nec prelio
interesse maluit. ne vel referre arma partici
de licet videretur. sed tamen filio. **L**iquet igit̄
ea eē p̄etua ac solida que vera fūt. a q̄ sincere
poti⁹ q̄dolo gregant̄. Ea vero q̄ simulacōne
atq; assentacōe para fūt nō posse diu p̄seueāre

Cōsultus vel illos
p̄mituit. vel eos a
dicti arbitrat̄. N
omina. q̄ illa im
mālitiācula fa
gesero immuētu
indignat̄ celinq;
de qua obnoxi⁹
effexim̄t̄. q̄
Quis igit̄ sibi fit
gladulacōne sibi c
le qui p̄sumāt̄ acc
eat. mī sege redim
it p̄ceūt̄ hum. a
tare vult semper
etro p̄posito nite
nāt̄me eccl̄ia ha
vālmissa negligē
hōbōra ambiāt̄
tāta similitas. fa
tō munē. neglī
tātā remissione
tāmpā officium r
Sūcū quoq;
frāt̄s atq; offic
collata refutac
tāmemorat̄ q̄ se

Quis igitur vel illos qui pecunia ad oledietiam
 redimuntur. vel eos qui assentacione imitatur si
 dos sibi arbitretur. Nam et illi frequenter se vendre
 re nolunt. et isti imperia dura ferre non possunt. qui le
 ui assentacione facile capiuntur. Si perstrinxer
 eis verbo immurmurantur. deserunt. et inde sunt abeunt
 indignates relinquunt. impare malunt quod oledi
 re quasi obnoxios beneficium subiectos sibi debere
 esse existimat. quos propositos sibi habent debeant
 Quis igitur sibi fideles putet. quos vel pecunia
 vel adulacione sibi obligatos crediderit. Nam et
 ille qui pecuniam accepit vilem se et despectum in
 dicat. nisi sepe redimatur. Itaque frequenter exspe
 ctat precium suum. et ille qui obsecratioe ambitus
 videtur vult semper rogari. Ergo bonus auctor et
 sincero proposito intendit ad honorem arbitrio.
 et maxime ecclesiasticum ut neque esupina arrogan
 tia vel emissa negligencia sit neque turpis affectus
 et indecora ambitio. Ad omnia habundat animi
 directa simplicitas. satisque se ipsa comedat. In
 ipso vero munere. neque seueitate esse duram suemus
 nec nimia remissionem. ne aut potestatem exercere
 aut sumptum officium nequaquam implere videamus

Sicutedum quoque ut bene **Capitulum. 33.**
 faciens atque officiis obligemus plurimos et
 collatam reseruemus gram naturae beneficium
 fiant immemores quod se gravioriter lesos dolent. Sepe

Enī vñi venit vt quos grā fouveris. vel aliquo
 supiore emulaueris gradu. auertas. si imdigne
 aliquē pponendū iudices. Sed a sacerdotē bñ
 ficijs suis vel iudicij fauē cōuenit. vt equita
 tem custodiat. a presbitero vel ministro deser
 te vt parenti. Neq; hos q; semel probatū sunt
 arrogātes esse oport; h; magis tāq; memoēs
 gracie humilitatē tenē. Neq; offendī sacerdo
 tem si aut presbiter. si aut minister aut quisq;
 de dero. aut misericordia. aut ieiunio. aut iute
 gritate aut doctrina aut lectōne. ex iustimacōne
 accumuleū suā. Grā enim ecclē laus doctoris ē
 bonum opus alicuius predicari. ita tñ si nullo
 studio fiat iactātie. Laudent enim vñquem
 q; primorū labia a non suū os. a cōmendē
 ope nō studia sua. Ceterū si quis non obediat
 Ep̄o. extollē atq; exaltā se desiderat. obum
 braē merita Ep̄i. simulata affectacōne doctrine
 aut humilitatis. aut misericordie. is a vero de
 viuis superbit. Qm̄ veritatis ea est regula vt m̄
 chil fuci cōmendandi tui causa. quo minor ali
 us fiat. Neq; si quid boni habeas. id ad defor
 macōne alteri⁹ a vitupacōne exerceas. Non
 defendas iprobū. a scā imdīg omittēda arbitre
 ris. neq; virgas. a ipugnes cui⁹ crīmē nō dep
 bendeis. Nā cu i oib⁹ iusticia cito offendat. tū
 maxime in ecclē vbi equitatē esse oportet.

vbi equalitatem habet deet a vt michi sibi pō
tentior vendicet. nichil plus usurpet dicio. Si
ue enim pauper siue diues. in xpō vnū sunt. Ni
hil sanctior sibi pl⁹ arroget. ipm enim parē ēē.
est humiliorē esse. Sz nec psonam alterius accī
piam⁹ in iudicō. grā abfit. causam merita decer
nant. Nichil sic opinionē ymmo fidē grauat ꝑ
si in iudicādo potentiōri do nes causam inferio
ris. vel pauperē innoētem arguas diuitē excu
ses reum culpe. Pronū quidē est gen⁹ hominū
fauere honor a cōrib⁹. ne lesos sese putēt. ne vi
eti dolent. Sz primū si offensam vereris. nō re
cipias iudicium. si sacerdos es. aut si quis ꝑ alius
non lacesses. Licet tibi filē in negotio dūtarat
pecunario. ꝑ ꝑ sit cōstantie adesse equitat. In
causa autē dei vbi cōionis piculum est. etiā dis
simulare. pccm est nō leue.

Capitulū. 28.

Quid autē tibi prodest fauere diuiti. an
quia citius amantē emunerat. h̄js enī
fauem⁹ frequētius. a quib⁹ referende
vīcē speram⁹ gratie. Sed eo magis infirmo &
inopī nos studē cōuenit. quia pro eo qd nō ha
bet remuneraōē speram⁹ a domino ihesu. Qui
sub specie cōiūn generalē virtutum edidit for
mam. vt h̄js potius nostra cōferam⁹ beneficia
qui nobis ea nō possent repūtate. dicens ad cō
iūnū. atqz epulas non eos qui diuites fūt atqz

pauperes imitandos. **D**ivites enim rogari vi-
dencur. vt iphi quoq; nobis reddant conui-
um. pauperes quia non habent quod restitu-
ant cum accepterint remuneratorem nobis fa-
ciunt deum. qui se pro paupe obligandum ob-
tulit. **A**d ipsum quoq; seculi usum consolatio
beneficii facta in pauperes magis qm in locu-
pates plu*m* iuuat. quia dives de dignatur bene-
ficiu*m*. a pudet eum debitorem esse gracie. **R**ei
etiam id quod collatum est sibi meritatis suis a-
rogat quod velut debitum accepterit. vel ideo
datum sit eo qm qui dedit reddendu*m* sibi a diui-
te uberi*m* extimauit. **I**ta in accipiendo beneficio
eo ipso qm accepit dives dedisse magis qm ac-
cepisse existimat. paup vero a si no*h* vnu*m* red-
dat pecunia refert gram. **I**n quo certum est qm
plu*m* reddat qm accepit pecunia ei numero soluitur
gra*m* nu*m* eximantur. **R**eddendo vacua*m* pecunia
gra*m* aut a hido soluitur. a soluedo retinetur. **D**em
de qd dives c*on*fugit paup fate*m*. qm sit obligat*m*
debito. sibiq; subuentum. non honori suo de-
latum putat. donatos sibi arbitratrice filios.
Vitam redditam reseruatam familiam. **Q**uā
to igitur melius apud bonos qm apud ingra-
tos locare beneficium. **V**n dñs ad discipulos
ait. **N**olite possidere au*m* neq; argētum neq;
pecunia. qua velut falce pullulare m pectu*m*

¶

humatis succidit auariciā. Petrus quoq; clau-
do qui ex vetero matris sue portabat ait. Argē-
tum a aurū non habeo. sed quod habeo hoc dō tibi.
In nomine ihesu xpī nazareni. surge et ambula. Ita
q; pecunia non dedit sanitatem dedit. Quāto me
Ihesus est salutem habē sine pecunia q; pecuniam
sine salute. Surrexit claudus qd non sperabat
pecunia nō accepit quā sperabat. (Ca:37)

Sed hec vir in sanctis dnī repūntur ut di-
uīcie temptui sint. Ceteri ita incubuerūt
mores hominū amiracōne diuīciaꝝ vt
nemo nisi diuīes honore dign⁹ puteat. Neq; hic
recens v̄sus s̄ iā dudum. qd peius est inoleuit
hoc viciū humanis mentib⁹. Siquidem cū Jeri-
cho magna ciuitas tubaz sacerdotalium sono
corruisset. et ihesu naue potiretur victoria. cog-
uit infirmatā esse virtutē populi p̄ auariciā at
q; aurī cupiditatē. Nam cū de spolijs vrbis in-
tense hustulisset achār vestē aureā. et ducenta
argēti didragmata. et lingua aureā oblatus do-
mino negaē nō potuit sed prodiit furtū. Ver⁹
igitur et antiqua auaricia est. que cum ip̄is di-
uīce legis cepit oraculis. ymmo ppter ipam re-
primēdā lex data est. ppter auariciā balaac pu-
tauit balaam pm̄is posse temptari ut maledi-
ceret populū patrum et viciisset auaricia. nisi do-
min⁹ a maledicto cū abstineret retuisset. ppter

auariciam precipitatus achar in exitum deduc-
cerat totam plebem parentum. Itaq; ih̄s na-
ue qui potuit solem statuere ne procederet. a
uariciam hominum non potuit filtere ne se-
peret. Ad vocem eius sol stetit. auaricia non
stetit. Sole itaq; stante consecutus ih̄esus trium
phum. auaricia autem procedente pene am-
bit victoriam. Quid fortissimum omnium sam-
son misi dilecte mulieris auaricia decepit. Itaq;
ille qui rugiētem leonē mambus discerpit. qui
vīnd⁹ a alienigenis tradit⁹. sine ullo adiutorē
sol⁹ dissolutis vīnculis. mille ex h̄s pemit. vi-
ros. qui funes intextos nervis velut mollia
spatē fila dirupit. Is sup genua mulieis malle-
xa ceruice trūcat⁹. inuādi etimis ornatū. pre-
gatiuā sue virtutis annisit. Influxit pecunia in
greimū mulieris. & a viro discessit grā feralis
igitur auaricia. ille cibosa pecunia. que habē-
tes etaminat. nō habentes non iuuat. Esto ta-
men ut aliqui adiuuet pecunia inferiorē. in et
ipsum desiderātem. quid ad eū qui non deside-
rat qui non requirit. qui auxilio cius non indi-
get. studio nō flectit. Quid ad aliū. Sic ille co-
piosior qui habet. nunquid id arco honestior
q̄ h̄z p qd honestas plerūq; aitac qz b; qd cu-
studiat magis. q̄ qd possideat. Illō enī posside-
mus quo utimur. Quod autem ultra vñum est

Dicitur

non utiq; habz; possessiois fructu. sed custodie
piculum. Ad sumam nouim⁹ q̄ pecunie cōtem
ptus iusticie forma sit. q̄ ideo auariciā dedimare
debem⁹ a omni studio intēndē. ne quid facia⁹
vnq̄ aduersus iusticā. h̄ in omnibus gestis q̄
opibus custodiam⁹ cā. si volum⁹ commendare
nos deo.

Capitulum: 36.

Aritatē habeam⁹. vnamimes sim⁹. huī
litate sequamur. alterutrum existimātes supiorem sibi. Hec est humilitas. si
nichil sibi quis arroget a inferiorē se esse existi
met. Episcop⁹ vt mēbris suis vratatur clericis et
maxime ministris qui sūt vere filij. Quem cuiq;
viderit aptū muneri ei deputet. Cū dolore āpu
tatur etiā que putruit pars corporis a diutētae
si potest sanari medicamentis. si non potest tunc
a medico bono abscondiē. Sic epi affectus boni
est. vt opt; sanare infirmos. serpentia auferre
vlera. adurere aliqua nō abscondere. Postreō
qd sanari non potest cū dolore abscondere. Vñ
pulcherrimū illud preceptū magis eminet. vt
cogitem⁹ nō que nrā sunt. sed q̄ alioz. Hoc enī
modo nichil erit. qd vel irati. nostro indulgea⁹
affectui vel fauētes nostre pl⁹ iusto tribuam⁹
aliquid voluntati.

Capitulū: 37.

Eoc maximū incēntiu[m] mie vt opaciamur
alienis calamitatib⁹. necessitates aliorum

quācum possum⁹ iauem⁹. apl⁹ interdū ꝑ pos-
sum⁹. Meli⁹ est enim p misericordia cās psta-
re vel inuidiā ppeti. ꝑ p̄tendē in clamētiam
vt nos aliqui in inuidiā incidam⁹. ꝑ afregeri
m⁹ vasa mīstica vt captiuos edimerem⁹. Qd
artiam⁹ displice potuerat. nec tam factū disipli-
ceret. ꝑ vt esset qd in nob⁹ eprehenderet. Quis
aut̄ est tā dur⁹. immītis. ferre⁹ cui displiceat
ꝑ homo redimic⁹ a morte. femina ab in purita-
tib⁹ barbaroz. que grauiores morte fuit. adole-
scētū vel pueri vel infantes ab ydoloz cora-
ḡis quib⁹ mortis metu inq̄nabānē. Quā eau-
sām nos & si nō sine racōne aliqua gessim⁹. tñ
ita in populo prosecutū sumus vt cōfiteremur
multo qz fuisse conmodi⁹ astrucem⁹. vt aias
dño ꝑ aux̄ seruaem⁹. Qui enim sine auro mi-
fit apostolos. ecclias sine auro cōgregavit. Au-
tū ecclia h̄; non vt seruet. h̄ vt eroget. vt sub-
ueniat in necessitatib⁹. Quid opus ē custodiē
quod nichil adiuuat. An ignoramus quantū
auri atqz argenti de tēplo dñi assirij fustulerit.
Nōne melius conflant sacerdotes ppter alimo-
niām paupm si alia subsidia defint. ꝑ sacrile-
gus otaminata asportet hostis. Nōne dicitur
est dñs. cur passus es tot inopes fame emori-
Et certe h̄ebas aux̄ mīstelles aliōmā. Cur te
captiu deduci in cōmertio sunt nec redempti.

Cur tot ab hoste occisi sunt. **M**elius fuerat ut
vasa viuetum seruares quam metalloꝝ hys non
posset responsum referri. **R**uid enim dices. **T**i
mui ne templo dei ornatū deesset. **R**esponderet.
Aurū sacramēta non quicquid neque auro placet quam
auro non emunt. **O**rū sacra mētaꝝ redemptō capti
uorum est. **V**ere illa sunt vasa preciosa que redi
munt aias a morte. **I**lle vero thesaurū est dñi quod
opatur quod sanguis eius opatus est. **T**unc vas
dñici sanguinis agnoscitur cum in utroque vide
rit. redemptōne ut calix ab hoste edimat. quos
sanguis a peccato edemit. **Q**uā pulcherrimū ut cum
agmina peccatorum ab ecclesia redimuntur. dicatur
hos Christus redemit. **E**cce aurū Christi quod probat po
test. ecce aurū utile. **E**cce aurū Christi quod a morte liberat.
Ecce aurum quo redimitur pudicitia. seruat
casitas. **V**os ergo malui uobis tradere libe
tos quam auxilium reservare. **H**ic numerus captiuorum
Hic ordo prestantior est quam species vasculorum.
Huic muneri proficere debuit auxilium redemptoris
ut redimeret peditates. **A**gnosco infusum au
ro sanguinem non solū rutilasse. verum etiam diuine
opacitatis impressissime virtute redemptoris munc
re. **T**ale auxilium sanctus martyr lauretius domino ref
ueravit. a quo cum quereretur thesauri ecclesie. pmis
se demonstrauit. **S**e queti die pauperes duxit.
Interrogatur ubi erent thesauri quos promiserat

28

ostendit pauperes dices. **H**ūn sūt thesauri ecclie.
Et veri thesauri in quib⁹ xp̄s est. in quib⁹ fides
est. Demiq; ap̄ls ait **H**abētes thesau⁹ i vāsi
fidilib⁹. Quos meliores thesauros h; xp̄us q̄
eos in quib⁹ se esse dixit. Sic enim scriptū est
Efuriū a dedistis michi māducare. sicut a de
distis michi bibē. hospes erā et collegistis me
Quod ei vni hoz fecistis michi fecistis. Quos
meliores ihesus hab̄ thesauros. q̄ eos in qui
b⁹ amat videri. **H**os thesauros demōl trauē
lauretūs a. vicit q̄ eos nec psecutor potuit au
ferre. Itaq; Joachim qui au⁹ in obſidione ſ
uabat nec diſpensabat alimōnie ḥpande. a au
rum vidit eripi a i captiuitatem deduci. Lau
rentius qui au⁹ ecclie maluit erogaē pauperi
b⁹. q̄ psecutori reſeruaē. p singulari ſue inter
pretacōis vīnacitare. ſacram martirij accepit
coronam. Nūquid dictū eſt ſcō laurētio. Non
debuisti ero gaē theſauros ecclie. **C**ar. 28.

Tota ſacramētorum vendre opus eſt
ut qm̄is fide ſincera a pſpicaci prouide
tia munir̄ hoc impleat. Sanc si in ſua
aliquis deriuat emolumēta criminē eſt. Si m̄ vēo
panpibus erogat. captiuum redimit m̄ſeicor
dia eſt. Nemo ei pōt dice. Cur paup vīuit. Ne
mo pōt queri. q̄ captiui redempti ſunt. Nemo
pōt accusare. quia dei templum eſt edificatum

III

Nemo potest indignari quia humādis fideliū
reliquijs spacia laxata fūt. Nemo potest dolere.
qz in sepulchris xpianoz requies defunctoz ē.
In hī s trib⁹ generib⁹ vasa ecclie etiā iniiciata
confringere. conflare vendere licet. Op⁹ est ut
de ecclia mystici poculi forma nō erat. ne ad v
sus nefarios sa cri calicis ministerium trāffera
tur. Ideo intra eccliam primū quesita sunt vasa
que iniiciata non essent. Deinde conminuta. po
stremo conflata p minucias erogacōmis dispē
sata e gentibus captiuoz quoq; pccēns profec
rūt. Qd si de sunt noua. q que nequaq; iniiciata
videant. in hīmōi vhus quos supradiximus. oia
arbitror pie posse conuertū.

Capitu. 39.

Dicūlud sane a diligenter tuendum est ut
de posira viduaq; intemerata maneat. si
ne vlla seruētur offensione. nō solū vidu
arum sed etiā omnīū. fides enim exhibenda ē
omib⁹. sed maiore est causa viduaq; a causa pu
pillorum. Demiq; hoc solo viduaq; noīe sicut in
libris machabeoz legimus cōmendatum tem
plo omne seruatū est. Nam cum Judiciū factū
esset pecuniarū. quas i templo Ierosolimis ma
ximas regiri posse symon nefarius antiocho
regi prodidit. missus in rē eliodorus ad tēplum
venit. a sumo sacerdoti aperuit īdīcīj inuidiā
a aduentus sui causam. Tunc sacerdos deposita

XXX.

ee dixit viduaꝝ a victualia pupilloꝝ. Cum he
liodorꝝ creptū ire vellet. et regis vendicāe amo
dis. sacerdotes aī altaē iactauerunt se indui
sacerdotales stolas. et deū vīnū qui de depoſias
legem dederat flentes īmōcabāt custodē ſe p
reptōꝝ prieſtaē ſuoꝝ. Vultꝝ vero a color ſumī
ſacerdotis immutatꝝ dēclarabat dolorem ai et
mentis intente ſollicitudinē ſſlebat om̄s q; i
cōtemptū locꝝ venturꝝ foret. ſi nec ī tēplo dci
tota fidei ſeruare c̄ custodia. Accīndetq; mulie
res pedꝝ a clauſe virgines pulsabant ianuā.
ad muros alij currebat. p fenestras alij p ſpe
ctabant. om̄s ad celum tendebāt manꝝ oran
tes ut ſuis dñis aderet legibꝝ. Heliodorꝝ autē
nec h̄iſ ſeruitꝝ qđ m̄e dērat urgebat. et ſatel
litibꝝ ſuis erarium ſepſerat. Cū ſubito appa
ruerit illi terribilis eques armis prefulgens au
reis. equꝝ aut̄ eius erat inſigni ornatus opto
rio. Alj quoq; duo Iuuenes apparuerūt i vir
tute indicta. decore grato cum ſplendore glorie
ſpeciosi amictu qui circumsteterunt eum. et v
traq; ex parte flagellabant ſacrilegium ſine
vlla intermissione continuato verbete. Quid
multa. Circumfulitus caligine in terram occidit
a cui denti dimis opacōnis indictō crannatus
iacebat. nec vlla ſpes in eo reſidebat ſalutis.
Oborta est leticia metuentibus. metus ſupb.

III

delecti q; ex amicis. heliodori quidā rogabant
vitam poscentes ei. quoniam supremum gerebat
spiritū. Rogate ita q; sacerdote sumo. idem. Ju-
uenes iterū heliodoro apparuerunt hysde ami-
cti vestib;. a dixerunt ad eū. Omne sumo grās a
ge sacerdoti apte: quē tibi vita est redita. Tu
autem expertus dei flagella. vade a annuntia tu-
is omnib;. quātam cognoueris templi religio-
nem a dei potestatem. Hys dictis non comparue-
runt. Heliodorus itaq; recepto spiritu hostiam
dno obtulit. omne sacerdoti grās egit. et cū exer-
citu ad regem reuersus est dicens. Si quē hēs
hostem. aut insidiatorē rerū tuarū. illū illuc diri-
ge. a flagellatum recipies eū. Seruanda ē igit
filii depositis fides. adhibenda diligentia. Egre-
gie binc vestrū enites ē ministeriū. Si suscepta
impressio potētis. quā vel vidua vel orpham to-
lerare nō queant eccie subficio cohibeatur. Si
ostendatis pl̄ apud vos mandatū dñi q; diuin-
tis valere ḡcia meministis ipi quocies aduer-
sus regales impetus pro viduaq; ymmo ommi-
bus depositis. certamē subierim⁹ cōe. Hoc no-
biscum nichil ēcens exemplo eccie ticinensis p-
feram. que vidue depositū quod suscepserat amit-
tere peditabatur. Interpellate enim eo qui sibi
illud impijali rescripto vendicāe cupiebat deri-
ci cōtendebant auctoritatē. honorati quoq; et

intercessores dā nō posse p̄ceptis īmpatoris
obuiari ferebant. Legebatur rescriptu forma
dilectori magistri officiorum statuta agens i re
bus imminiebat. Quid plura. Traditū erat. tñ
cōicato mēcum ɔ filio ob sedi sc̄us ep̄s ea con
clavia ad que trāslatū illud depositum vidue.
cōgnouerat qđ vbi non potuit auferri c̄ceptū
est sub cyrographo. Postea itez flagitabatur
ex cyrographo p̄ceptum īmpator iterauerat.
vt ip̄e p̄ se metip̄hū nos cōueniret. Negatū est
a exposita diuine legis auctoritate a seic ledō
mīs. a heliodori p̄iculo vix tandem ratōnem īm
peratori accepit. Post etiam temptata fuerat
ebrep̄co. si p̄uenit sc̄us Ep̄us vt c̄d̄deret vidue
qđ accepat. Fides interim salua ē īm̄issio nō
est formidini. qđ res nō fides p̄ditabatur.

FIJI fugite im **C**apitulum. 20.
probos. cauete inuidos. inter improbū
a inuidū hoc interest. Improb⁹ suo de
lectatur bono. inuid⁹ torquet alieno. Ille dili
git mala. hic bona odit. vt p̄pe tollerabilior sit
qui sibi vult bene. qđ quimale ommib⁹. filij à
te facū cogitate. a cum diuiciis cogitaueritis
tūc facite qđ p̄batis Laudabil⁹ moris cū occa
sio dāc rapiēda ē illico dilata gl̄a fugit nec fa
cie c̄ptēdit. fidē diligite qm̄ p̄ fidē a dilectōne
Johas magnū ab aduersarijs amore acq̄siuit

¶

qm̄ celebrauit pascha dñi cum esset annoz de
tem a octo quēadmodū nemo ante eū. zelo ita
q; ut vicit supiores. ita a vos filij zelum dei sui
te. Exquirat vos dei zelus a deuoret. vt vnuſquī
sq; vestrum dicat. Exquisuit me zelus domus
tue Apl̄us xp̄i zelotes dictus. Quid de apostolo
dico. Ipse dñs ait. zel⁹ domus tue comedit me
Si ergo dei zelus non iste human⁹ inuidia ge
nerat. sit inter nos par que exsuperat oēm sen
sum. amate vos inuicē. nichil caritate dulc⁹. ni
chil pace gratius. Et vobis sc̄itis q; precesteris
vos semp̄ dilexi a diligo. quia vnius patris fi
lij coaliuitis in affectu germanitatis. Que bona
funt tenete. a deus pacis a dilectionis erit vobi
scum in domino ihesu. Cū est honor a gloria et
magnificentia et p̄tās. cū sancto spiritu in secu
la seculorum Amen.

Explic̄t liber sc̄us leati Ambrosij de officijs
Incipit liber Tercius eiusdem Cap. i.

Sicut propteta docuit nos tāq; in am
pla domo deambulaē in corde nostro.
a cōuersari cum eo tanq; cum bono cō
tubernali. vt ipse sibi diceret et loque
rentur tecum. vt est. Diri custodiā vias meas.
Salomon quoq; filius eius dicit. Bile aquam